

مسجدالاقصى در گذر تاريخ

مهدى روحانى

چکیده

از آنجا که مسجد الاقصى، قبله اول مسلمانان بوده است، پرداختن به آن از اهمیت خاصی برخوردار است. در این مقاله عناوین؛ مسجدالاقصى و ادیان آسمانى، اهمیت و ویژگی‌های سرزمین فلسطین، بنای مسجدالاقصى در گذر تاريخ، جایگاه مسجدالاقصى از دیدگاه قرآن و روایات، حوادث و اتفاقات ناگوار در مسجدالاقصى، اهداف و اغراض شوم دشمنان در مسجدالاقصى مورد بحث قرار گرفته است و در پایان چند راهکار عملی به عنوان نتیجه‌گیری بیان شده است.

مقدمه

مسجدالاقصى قبله اول مسلمانان جهان و مرکز توجه خاص عالم اسلام، از ابعاد گوناگونی حائز اهمیت و ارزش است، زیرا از يك سو بررسی تاريخ پر فراز و نشیب این مکان مقدس که افتخار پذیرایی قدوم مبارك انبیای عظام را داشته است، و محل صعود بزرگترین برگزیده خداوند حضرت محمد «صلی الله علیه و آله» به معراج است، توجه خاص و ویژه‌ای را به این مسجد و مکان مقدس می‌طلبد و از سوی دیگر این مکان مقدس هم از نظر پیشینه تاریخی، مهم و هم اکنون از جنبه سیاسی و اجتماعى نیز به دلیل تعرض نااهلان و دشمنان، اهمیت بیشتری یافته، باید مورد بررسی عمیق‌تر قرار گیرد. پرداختن به مسأله مسجدالاقصى، طرح دوباره اولین مسأله جهان اسلام و بیان

ظلم‌ها و ستم‌هایی است که بر این سرزمین رنج کشیده رفته است و هم‌اکنون نیز متأسفانه در زیر چکمه‌های آغشته به خون جوانان آزاده آن مرز و بوم لگد مال می‌گردد و آن فضای متبرک از عطر وجود مقدس پیغمبر «صلی‌الله‌علیه‌وآله»، اکنون با سفیر گلوله‌ها و انفجار بمب‌ها آلوده گشته است و اینها همه جزئی از آن رنج‌ها و ستم‌هایی است که این سرزمین به خود دیده و می‌بیند. شهود این فجایع، برای تك تك مسلمان مسئولیت می‌آفریند که به هر راه و روش که می‌توانند باید دین خود را به این پاره تن اسلام ادا نمایند، زیرا سکوت و یا کم‌توجهی مسلمان به خطر صهیونیسم که تمام جهان اسلام را تهدید می‌کند، می‌تواند اثرات جبران‌ناپذیری در پی داشته باشد که نسل‌های آینده باید بهای سنگین آن را بپردازند. همان طوری که نسل امروز فلسطین در دفاع از قدس شریف باید بهای بی‌توجهی‌های گذشتگان خود را با خون بهترین جوانان خود بپردازند. از این رو نمی‌توان از مسأله فلسطین و حوادث و تاریخ مسجدالاقصی به آسانی گذشت، زیرا یکی از مقدس‌ترین اماکن عالم اسلام، اکنون به دست کثیف‌ترین و وحشی‌ترین و معاندترین دشمنان اسلام در طول تاریخ افتاده است. یهود بیشترین آزار و اذیت را به پیامبر «صلی‌الله‌علیه‌وآله»، و یاران آن حضرت رسانده، به گونه‌ای که خداوند در قرآن می‌فرماید:

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ ...»^۱

اکنون که این دشمن دیرین، در قلب جهان اسلام لانه کرده است و سعی در فرو کردن هرچه بیشتر چنگال‌های خون آشام خود در پیکره مسلمان را دارد، مسئولیت

مسلمان جهان، صد چندان شده است! بدینسان نباید لحظه‌ای از فکر رهایی قدس شریف و آزاد کردن مسجدالاقصی از دست اشغالگران غاصب غافل باشیم.

مسجدالاقصی و ادیان الهی

در متونی که پیرامون مسجدالاقصی و قدس شریف نگاشته شده است می‌توان

سه نام رسمی برای قدس یافت: در عربی به «القدس» و در عبری به آن «یروشالایم» و در

لاتین «اورشلیم» گفته می‌شود. یهودی‌ها به این شهر بیت همیقداش نیز می‌گویند که همان

بیت‌المقدس است. در وجه نام‌گذاری آن به مسجدالاقصی در کتاب «فتح الباری»،

¹ . سوره مائده، آیه ۸۱ .

سه نکته بیان شده است:

- ۱ . بعد مسافت بین مسجدالاقصی و کعبه.
- ۲ . به دلیل آن که پس از او موضعی برای عبادت وجود ندارد.
- ۳ . به دلیل پاکی، تقدس و دوری آن از نجاست‌ها و ناپاکی‌ها: «قِيلَ لَهُ

**الْأَقْصَى
لِيُبْعِدَ الْمَسَافَةَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ وَ قِيلَ لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ وَرَاءَهُ مَوْضِعُ عِبَادَةٍ
وَ قِيلَ لِيُبْعِدَهُ عَنِ
الْأَفْذَارِ وَ الْخَبَائِثِ وَ الْمُقَدَّسِ الْمُطَهَّرِ عَنْ ذَلِكَ»^۲.**

این شهر در طول تاریخ ده هزار ساله خود، دست کم بیست بار تحت

محاصره

شدید واقع شده، دو بار مهاجمان آن را به کلی ویران و شخم زده‌اند، هیجده بار

تجدید

ساختمان شده و سه بار بعد از آن، بازسازی و مرمت گردیده است. مردمش شش

بار

وآدار به تغییر دین و مذهب خود شده‌اند و سی و هفت بار، رژیمهای حاکم بر این

شهر

تغییر پیدا کرده است.

در داخل محوطه حرم شریف آن، مسجد صخره و سایر بناهای متبرکه قرار

گرفته

است. گفته می‌شود، صخره مقدس یا قبة الصخره، همان جایی است که

حضرت ابراهیم^{علیه السلام}، پسرش را برای قربانی به آن جا برد و نیز معروف است که

حضرت محمد^{صلی الله علیه و آله} از این صخره به معراج رفت.

قدس از دیدگاه مسیحیان، محلی است که در آن مسیح به صلیب کشیده

شد و از

آنجا نیز به معراج رفت. در مورد پیشینه دینی این شهر باید گفت مردم این شهر در

سال

۱۵ هجری به اسلام گرویدند.

تاریخ بیت المقدس را در دو دوره می‌توان مورد بررسی قرار داد:

۱ . از سال ۱۹۱۷ م تا ۱۲۹۶ م تا تأسیس دولت اسرائیل در سال ۱۹۴۸ م.

۲ . پس از تأسیس رژیم صهیونیستی تا زمان کنونی.

از اقدامات رژیم صهیونیستی در تغییر ساختار سیاسی بیت المقدس در

این دوران

می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- تغییر پایتخت از تل آویو به قدس.

² . فتح الباری، ج ۶، ص ۲۹ .

- تشکیل گروه‌های افراطی.
- افزایش فعالیت شهرک‌سازی.

مسجدالاقصی و سرزمین فلسطین

قبل از بررسی تاریخچه مسجدالاقصی لازم است به بیان مطالبی پیرامون

سرزمین

فلسطین بپردازیم. سرزمین فلسطین که در قدیم کنعان نام داشت، دارای ۲۵۰۰۰ کیلومتر

مربع مساحت و در ساحل شرقی دریای مدیترانه و در مجاورت کشورهای مصر، سوریه،

اردن و لبنان قرار داد. این منطقه، محل ظهور پیامبران بزرگی چون حضرت عیسی، حضرت موسی و محل عبور و زندگی حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» بوده است.

شهر بیت‌المقدس یا اورشلیم بر فراز تپه‌هایی بنا گردیده که با معبد یهوه

بر بالای

کوه موریاء قرار دارند. با ورود بنی اسراییل و قوم یهود به فلسطین در ۴۸۰ سال قبل از

بنای قدس، تقریباً ۱۳۰۰ (ق.م) به رهبری یوشع بن نون، این سرزمین روی خوش ندید.

در زمان خسرو دوم پادشاه ساسانی، جنگ میان امپراطوری ایران و روم از

۶۰۳ م

تا ۶۰۴ م به وقوع پیوست که سپاهیان ایران، روم را شکست داده و با راهنمایی یهودیانی

که با ایران همکاری می‌کردند، فلسطین یا اورشلیم را فتح کردند. اما پس از مرگ خسرو پرویز، این سرزمین دوباره به دست مسیحیان افتاد.

بعد از بعثت پیامبر «صلی‌الله‌علیه‌وآله» در ۱۳ سال اول که آن حضرت در مکه زندگی

می‌کردند، مسجدالاقصی، قبله اول مسلمین بود که پس از مهاجرت به مدینه در سال دوم

در مسجد بنی‌سلمه در شهر مدینه به دستور خداوند تبارک و تعالی، حضرت در

بین نماز

قبله را به سوی کعبه تغییر داد.

موضوع انتظار مسیح در طول تاریخ چندین هزار ساله یهودیان همواره مطرح

بوده است، اما چنین انتظاری پس از رانده شدن آنان از بیت المقدس در سال ۷۰ م

از سوی رومیان شدت گرفت. در آن سال رومیان معبد حضرت سلیمان را برای بار دوم

تخریب کردند که امروزه از آن فقط دیواری باقی مانده که به پاس گرامی‌داشت آن به دیوار ندبه مشهور است.

منتظران مسیح براین عقیده‌اند که با ظهور مسیح، این معبد بار دیگر

بازسازی

و احیا گردیده، مسیح از آنجا بر جهان حکم خواهد راند. این نظریه تا قرن ۱۹ م یک نظریه آرمانی و خیالی بیش نبود، اما همزمان با پیدایش صهیونیسم سیاسی، به تعبیر

کوک رهبر صهیونیست‌های متدین: «روندی که با تلاش انسانی (صهیونیسم سیاسی)

آغاز شده است با یک رویکرد الهی، یعنی ظهور مسیح ادامه خواهد یافت!!؟».

به گفته وی در این راستا باید یهودیان به سه رسالت عمده گردن نهند:

۱. اسکان عده کثیری از یهودیان در اراضی مقدس.

۲. فتح بیت المقدس.

۳. احیای مجدد معبد.

اصل اول از آغاز قرن بیستم به طور کامل در حال اجراست و اصل دوم نیز در

سال

۱۹۶۷ م پس از فتح بیت المقدس در جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل محقق شد

که در

سال ۱۹۸۰ م بیت المقدس پایتخت ابدی اسرائیل غاصب اعلام گردید.

اما اصل سوم، آرمان بزرگ پنهانی جناح راست اسرائیل به سرکردگی

افراد

چون بگین، شامیر و شارون بود که برای نیل به این هدف باید مسجدالاقصی

و قبه الصخره ویران می‌گشت. طرحی تهیه گردید و ساختار فیزیکی معماری

مسجد،

مورد مطالعه قرار گرفت سپس از یک قرارگاه نظامی در تپه‌های جولان مقدار

متناهی

مواد منفجره به سرقت رفت که قرار بود در ۲۸ نقطه مسجد مواد منفجره کار

گذاشته شود،

اما این عملیات به وسیله کانونهای قدرت اسرائیل متوقف گردید که می‌توان از علل

توقف آن، ترس از اثرات انعکاس پیش‌بینی نشده این عمل در جهان اسلام بر ضد

صهیونیسم نام برد.

در سال ۱۹۸۵ م درست یک سال پس از ظهور سازمان «ماختریت یهودیت»

دولت اسرائیل به فعالیتهای حفاری خود در زیر مسجدالاقصی شتاب بیشتری

بخشید تا با

خالی کردن زیر مسجد، این بنا با یک لرزش و لو جزیی خود به خود در هم بریزد.^۲

بنای مسجدالاقصی در گذر تاریخ

³ . دیدگاه‌ها و تحلیل‌ها، مهر ۸۰، شماره ۱۵۲ .

مسجدالاقصى با داشتن يك پيشينه پر فراز و نشيب در طول تاريخ بارها مورد ترميم و دستكاري واقع شده است و متأسفانه از وضعيت اوليه مسجد آثار كمى باقى مانده است.

در مورد ساخت مسجدالاقصى مى توان به استناد شواهد تاريخى، آن را به قبل از سال ۹۶ (ه ق) نسبت داد كه در اين مورد ابتدا به متنى از «المقدسى» اشاره مى شود:

«راجع به مسجدالاقصى... پايه ريزى آن توسط داود^۴ عليه السلام^۵ انجام گرفته است...

روى اين پايه ريزى هاست كه عبدالملك دستور داد، مسجد را با سنگ هاى زيبا با ابعاد كوچك و كنگره دار بسازند»^۶.

مسجدالاقصى در سال ۱۳۰ هق در اثر يك زلزله شديد، تقريباً ويران شد. «المقدسى» در مورد اين زمين لرزه مى نويسد:

«تالار سرپوشيده مسجد به جز قسمت هاى اطراف محراب فرو ريخت». وى اضافه مى كند: «هنگامى كه خليفه، اين خبر را شنيد و وقتى از عمق فاجعه با خبر شد گفت: خزانه دولت اسلامى جوابگوى آن نخواهد بود كه همه چيز را به حالت اول برگرداند»^۷.

قسمت هاى قديمى مسجد در بنا باقى مانده است. اين بخش تا ردیف ستون هاى مرمري ادامه دارد و بقيه ستون هاى كه با گچ بر روى آن كار شده است، مربوط به بازسازى بعد از زلزله مى باشد.

المقدسى مسجدالاقصى را پس از بازسازى چنين توصيف مى كند:

«تالار سرپوشيده داراى ۲۶ در است درى كه رو به روى محراب است در بزرگ مى نام دارد، در سمت راست هفت در بزرگ مشاهده مى شود همين ترتيب را در سمت چپ نيز مى توان مشاهده نمود و در سمت شرق يازده در وجود دارد كه تزيينى ندارد».

بيشتر مؤرخان جديد، تاريخ بازسازى و ترميم مسجد را سال ۱۶۳ هق اعلام

4 . المقدسى، ترجمه ميكل، ص ۱۹۰ .

5 . المقدسى، ترجمه ميكل، ص ۱۹۱ .

می‌کنند و آن را به «المهدی» منسوب می‌نمایند ولی جای تعجب است که عملیات بازسازی مسجدی با این شهرت، بیش از سی‌سال متوقف بماند تا نوبت به خلفای عباسی برسد. البته اگر منظور از الخلیفه را در متن المقدسی المنصور بدانیم نه المهدی، تنها شش سال فاصله می‌باشد و یا این که منظور از زلزله، زلزله‌ای باشد که در سال ۱۶۰ هجری زمان خلافت المهدی اتفاق افتاد.

به هر حال مسجد جدید مجدداً با زلزله سال ۴۰۷ هجری متحمل خسارات زیادی شد.^۶ کارهای عملیات بازسازی در عهد خلیفه عباسی فاطمی الظاهر در سال ۴۲۶ هجری از سر گرفته شد، چگونگی عملیات فوق در کتیبه خاتم کاری شده‌ای بر روی گنبد ذکر شده است. گرچه در سالهای قبل، این کتیبه از بین رفته، اما توسط هروندی خوانده شده است.^۷

نویسنده‌ای به نام وان برشام به تفصیل در مورد متن ذکر شده توسط هروی صحبت کرده است. وی اشاره می‌کند که محقق عرب دیگری نیز به نام ابن شداد این متن را تأیید کرده است.^۸

در تاریخ ۹۰۱ هجری قمری مجیرالدین توصیف نسبتاً مفصل خود از مسجد الاقصی را چنین ارایه می‌کند:

«مسجد جامع که در انتهای حرم نزدیک قیله محل برگزاری نماز جمعه قرار گرفته، عمارت بزرگی دارد که دارای گنبد زیبایی با نگین‌های رنگین است، زیر گنبد منبر و محراب قرار گرفته است. طبق اندازه رسمی به جز قسمت تورفتگی محراب و رواق‌هایی که در خارج از درهای شمالی واقع شده‌اند، دقیقاً صد ذراع است و عرض آن طبق اندازه رسمی ۷۲ ذراع است.»^۹

مطلب فوق این فرض را تقویت می‌کند که از قرن ۱۵ م به بعد عملاً مسجد تغییری نکرده است و تنها تعدادی عملیات استحکامی بر روی آن انجام گرفته است که مهمترین

⁶ . ابن‌اثیر در مرمجی، ص ۸۴ .

⁷ . هروی در زیارة، ص ۲۵ - ۲۶ .

⁸ . وان برشام در مصالح، قسمت دوم ۷ ج ۲، بیت‌المقدس، ص ۲۸۱ - ۲۹۲ شماره ۲۷۵ .

⁹ . مرمجی، ص ۲۷۴ .

آنها:

- ۱ . عملیات سال ۱۱۱۴ ه ق در عهد خلافت مصطفی.
- ۲ . عملیات سال ۱۲۲۳ هق در عهد خلافت محمد دوم می باشد.
از مطالعه و بررسی متون پیرامون ساختمان مسجدالاقصی می توان به مطالب ذیل نیز اشاره کرد:
- ۱ . ساخت مسجد توسط عمر با تخته و تیرك در محل تقریباً مشخص.
- ۲ . ساخت مسجد توسط ولید فرزند عبدالملك در محل فعلی مسجد.
- ۳ . بازسازی و ترمیم در دوره عباسی در عهد خلافت المهدی سال ۱۶۳ هق.
- ۴ . اصلاحات و تغییرات بسیار مهم در دوران اشغال صلیبی ها.
- ۵ . ترمیم و بازسازی توسط ایوبیان.

حایگاه مسجد الاقصی در قرآن و روایات

نخست باید به اولین آیه سوره اسراء که در آن، نام مسجدالاقصی ذکر

گردیده

است، اشاره کرد:

«سِحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي
بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ»^{۱۰}

براساس این آیه شریفه، مسجدالاقصی موضوع بحث و بررسی مفصل

مفسرین

قرآن قرار گرفته است؛ چون یکی از بزرگترین و مهمترین حوادث طول تاریخ از این مکان مقدس آغاز شده است، سفری که تنها برای يك مسافر در طول تاریخ رخ داده

است، مسافری که به یمن وجود او عالم آفریده شد. به همین جهت این مکان از ویژگی

و خصوصیت خاصی در جهان برخوردار است که برای هیچ نقطه دیگر از عالم این افتخار وجود ندارد.

اما از نظر روایات به جهت رعایت اختصار به تعداد معدودی اشاره می شود:

۱ . رسول خدا «صلی الله علیه وآله» فرمود: «...إِنَّ الصَّلَاةَ فِي مَسْجِدِي هَذَا

أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ

صَلَاةٍ فِيهَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَالْمَسْجِدَ الْأَقْصَى».^{۱۱}
 ۲. أم سلمه می‌گوید: از پیامبر «صلی‌الله‌علیه‌وآله» شنیدم: «مَنْ أَهْلُ حَجَّةٍ أَوْ
 عُمْرَةٍ مِنَ الْمَسْجِدِ
 الْأَقْصَى إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ غَيْرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».^{۱۲}
 ۳. رسول خدا «صلی‌الله‌علیه‌وآله» فرمود: «لَا تَشُدُّ الرِّجَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدٍ

مَسْجِدِ
 الْحَرَامِ

و مَسْجِدِ الْأَقْصَى وَ مَسْجِدِي هَذَا».^{۱۳}
 ۴. امام باقر «علیه‌السلام» می‌فرماید: «ثُمَّ الْمَسَاجِدُ مَعَ إِشْتِرَاكِهَا فِي
 مُطْلَقِ الْفَضِيلَةِ
 تَخْتَلِفُ بِحَسَبِ مِقْدَارِهَا فَبَعْضُهَا أَفْضَلُ مِنْ بَعْضِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 أَفْضَلُ مِنْ غَيْرِهِ ... ثُمَّ
 مَسْجِدِ النَّبِيِّ ثُمَّ مَسْجِدِ الْأَقْصَى...».^{۱۴}

۵. ابوالمعالی مشرف روایت می‌کند: «مَنْ حَجَّ وَ صَلَّى فِي مَسْجِدِ
 الْمَدِينَةِ وَ
 مَسْجِدِ الْأَقْصَى فِي عَامٍ وَاحِدٍ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ».^{۱۵}
 از جمع بندی آیات و روایات و بررسی منابع روایی و تفسیری این مطلب

ثابت

می‌شود که اهمیت و منزلت این مسجد به گونه‌ای است که در برخی از موارد
 معادل
 مسجدالحرام ذکر گردیده و از همان درجه و اعتبار برخوردار شده است! علاوه بر
 این که
 مسجدالاقصی در دوران صدر اسلام، عنوان قبله اول مسلمین را داشته است از
 این رو از
 قداست و معنویت ویژه‌ای برخوردار است.

11 . همانا نماز در مسجد من مسجد نبوی برتر از هزار نماز در مساجد دیگر است مگر مسجدالحرام
 و مسجد الاقصی؛ تفسیر الامام العسگری «علیه‌السلام»، ص ۶۶۳ .

12 . هر کس از مسجدالاقصی برای انجام حج یا عمره به سوی مسجدالحرام حرکت کند، تمام گناهان
 گذشته‌اش بخشیده خواهد شد؛ تاریخ کبیر، ج ۱، ص ۱۶۱ .

13 . بار سفر جز به سوی سه مسجد نبندند، مسجدالحرام و مسجدالاقصی و مسجد نبوی؛ مسند احمد،
 ج ۳، ص ۳۴ .

14 . مساجد با آن که در مطلق فضیلت با هم مشترک‌اند اما در میزان فضیلت با یکدیگر اختلاف دارند،
 برخی از آنان از بعض دیگر با فضیلت‌ترند، بر این اساس مسجدالحرام از دیگر مساجد برتر است سپس
 مسجدالنبی و سپس مسجدالاقصی...؛ ذخیره‌المعاد، ج ۲، ص ۲۴۶ .

15 . کسی که حج بگذارد و در مسجد مدینه و مسجدالاقصی در يك سال نماز بخواند از همه گناهانش
 بیرون خواهد رفت همانند روزی که مادر او را زاده است؛ سبل الهدی و الرشاد، ج ۳، ص ۱۱۱ .

نگاهی به حوادث ناگوار مسجدالاقصی

متأسفانه این مکان مقدس با این ارزش و منزلت در طول تاریخ دچار حوادث و کینه‌جویی‌های دشمنان اسلام گردیده است، گرچه حوادث طبیعی نیز کم نبوده است.

مهمترین حادثه‌ای که مسجد دچار آن گردید، آتش زدن مسجد الاقصی در ۳۰ مرداد ۱۳۴۸ توسط يك يهودی متعصب استرالیایی‌تبار به نام دنیس روهان است که

در همان روز آتش سوزی شهرداری رژیم صهیونیستی دستور قطع آب مسجد الاقصی را صادر کرده بود و ماشینهای آتش‌نشانی رژیم صهیونیستی هم پس از خاموش شدن آتش آمدند. در این حادثه به قبة الصخره واقع در قسمت دو ستون اصلی به همراه طاق

سنگی بزرگ که در زیر گنبد مسجد قرار داشت و نیز گنبد چوبی داخل محراب با کاشی‌های رنگی دیواره جنوبی و تمام مرم‌های رنگی نصب شده بر روی آن و همچنین ۴۸ پنجره آسیب جدی وارد گردید. به علاوه منبر و محراب صلاح‌الدین ایوبی

نیز به آتش کشیده شد.

حادثه ناگوار بعد، در جریان جنگ اول اعراب و اسراییل و نیز جنگ شش

روزه

رژیم صهیونیستی علیه کشورهای اسلامی رخ داد که طی آن چندین بار شهر بیت‌المقدس توسط هواپیماهای آن رژیم بمباران شد و در یکی از حملات هوایی، دروازه مرکزی مسجدالاقصی و سقف مسجد و یکی از مناره‌های آن خسارت فراوان دید.

از دیگر جنایات صهیونیستها، گشودن درهای مسجد بر روی جهانگردان پس

از

اشغال این شهر است که با سگها و لباسهای خلاف عفت عمومی داخل اماکن مقدسه

شده و باعث هتك حرمت این اماکن مقدس می‌شوند.

اهداف شوم دشمنان ادیان الهی در مسجدالاقصی

از مطالب ذکر شده و بررسی وضع موجود در مسجدالاقصی، این گونه

برمی‌آید

که یکی از اهداف فعلی رژیم صهیونیستی که به طور جدی آن را دنبال می‌کند، تخریب مسجد الاقصی است و آثار آن کم‌کم آشکار گردیده است. در این رابطه می‌توان به حادثه‌ای که در بامداد روز یکشنبه ۲۶ بهمن ۸۲ رخ داد اشاره نمود:

«در آن روز جاده منتهی به یکی از اصلی‌ترین دروازه‌های مسجد الاقصی موسوم به «باب المغاربه» به سبب حفاری‌های مقامات اشغالگر و ممانعت صهیونیست‌ها از ترمیم قسمت‌های سست مسجد الاقصی، فرو ریخت.».

در ماه سپتامبر گذشته نیز بخشی از دیوار غربی ساختمان موزه اسلامی که در نزدیکی منطقه باب المغاربه قرار دارد تخریب شد.

تخریب خائانه‌ترین نقشه‌ای است که تا کنون اشغالگران قدس طراحی و به اجرا گذاشته‌اند؛ زیرا بعد از پی بردن به حساسیت مسلمانان نسبت به مسجد الاقصی، حفاری‌های غیرمجاز در پوشش جستجوی آثار تاریخی را با هدف شوم سست کردن پایه‌ها و ستون‌های مسجد، شروع کردند تا با لرزش ساختمانی، خود به خود مسجد درهم فرو ریزد.

مؤسسه الاقصی در بیانیه‌ای متذکر می‌شود که خطرات بزرگی مسجد الاقصی را تهدید می‌کند و تجاوزات مکرری به آن صورت گرفته است.

همچنین شیخ تیسیر تمیمی قاضی القضاة فلسطین و رییس شورای عالی قضاة فلسطین، رژیم صهیونیستی را مسئول مستقیم فرو ریختن جاده منتهی به باب المغاربه دانست.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

از بررسی تاریخ مسجد الاقصی و حوادث پیرامون آن و نظر به اهمیتی که این مکان مقدس برای مسلمین جهان، بالاخص مردم مظلوم فلسطین دارد، اهتمام به موارد ذیل از اهمیت حیاتی نسبت به وجود و ادامه بقای این مکان مقدس برخوردار است:

۱ . ضرورت اتحاد و یکپارچگی تمام مسلمین در نجات مسجد الاقصی و قدس شریف از چنگال صهیونیسم خوش آشام که این اولین دغدغه امام راحل‌مان بود. همان گونه که به مناسبت‌های گوناگون در سخنرانی‌های خود خطر وجود اسراییل را متذکر

می‌شدند و همیشه به اتحاد جهان اسلام در مقابل این غده سرطانی سفارش می‌کردند.

۲ . جلوگیری از گسترش اسرائیل به دیگر کشورهای اسلامی چرا که آن رژیم،

نفوذ در دیگر ممالک اسلامی را جز سیاستهای اصلی خود قرار داده است. ۳ . آگاه بودن کلیه مسلمین جهان نسبت به توطئه شوم رژیم غاصب در

ارتباط با حفاری‌های غیر مجاز در زیر ستونها و پایه‌های اصلی مسجدالاقصی به منظور تخریب

آن به صورت تدریجی و غیر محسوس. ۴ . قرار دادن مسئله فلسطین در دستور کار اجلاس کنفرانس اسلامی.

به امید روزی که با بیداری تمام مسلمانان جهان و اتحاد آنها در مقابل متجاوزان

به حریم دین و کشورشان پرچم اسلام را در اقصی نقاط عالم به اهتزاز در آورند و قبله

اول مسلمین جهان را از لوٹ وجود اشغالگران پاك نمایند. ان شاء الله.